

Č. 5107.

Učitelstvo (Slovensko): Může být důvodem zastavení mimořádné výpomoci podle vl. nař. č. 380/1922, že se učitel v hostinci opil?

(Nález ze dne 10. listopadu 1925 č. 21.048).

Věc: Karel Š. v B. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o mimořádnou drahotní výpomoc.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem z 23. června 1923 sdělil žal. úřad st-li, učitelu římsko-katolické obecné školy v B., že mu nemůže poukázati mimořádnou drahotní výpomoc až do vynesení rozsudku v disc. řízení, jež bylo proti němu zavedeno. Disc. nálezem župního úřadu v Turč. Sv. Martině z 19. září 1923 byl st-l uznán vinným disc. přečinem podle § 22 bodu 1 lit. f) zák. čl. XXVII : 1907 a podle bodu 4 lit. a) tohoto paragrafu mu byla udělena důtka. Skutková povaha disc. přečinu podle § 2 bodu 1 lit. f) zák. čl. XXVII : 1907 byla prokázána tím, že st-l dne 18. září 1922 byl v hostinci v B. v úplně opilém stavu a vyvolal svým nedůstojným chováním veřejné pohrošení. Tento disc. nález byl výnosem žal. úřadu ze 7. listopadu 1923 schválen.

V červenci roku 1924 žádal st-l, poukazuje na to, že byl disc. nálezem z 19. září 1922 odsouzen podle bodu 1 lit. f) § 22 zák. čl. XXVII : 1907 k nejmenšímu trestu, aby mu žal. úřad poukázal všechny služební požitky, jež mu byly po dobu disc. řízení zastaveny. Nař. rozhodnutím poukázal žal. úřad st-li služební požitky za dobu od 1. listopadu 1922 do 31. října 1923 mimo mimořádnou drahotní výpomoc za dobu od 1. ledna 1923 do 31. října 1923 s tím, že mimořádná drahotní výpomoc za dobu od 1. ledna 1923 od 31. října 1923 se st-li nepoukazuje ve smyslu vl. nař. č. 380/1922.

O stížnosti uvážil nss takto:

St-l projevuje názor, že čin, jehož se dopustil a pro který byl důtkou disciplinárně potrestán, nelze pokládati za takový, aby pro něj bylo na místě zadržeti mimořádnou drahotní výpomoc, neboť jeho chování jest jinak celkem bezvadné a nikterak nepoškozuje mimo školu vážnost stavu učitelského. Podle názoru st-le případ, který se mu přihodil, se cti vůbec nedotýká. Touto jedinou námitkou, kterou stížnost obsahuje, obrací se st-l věcně proti úsudku žal. úřadu, že svým chováním mimo školu poškodil vážnost stavu učitelského.

Podle § 2 odst. 2. vl. nař. č. 380/1922 nárok na drahotní výpomoc se může v každém případě týkati toliko učitelů, kteří svým chováním mimo školu nikterak nepoškodili vážnost stavu učitelského. Uvedená norma nedefinuje však, v kterém chování dlužno spatřovati poškození vážnosti stavu učitelského. Nss neshledal důvodu, aby z podnětu této stížnosti podal takovouto všeobecnou definici, vycházející z názoru, že podle všeobecného nazírání morálního a společenského opití se na veřejném místě se dotýká osobní cti a že dlužno nesporně v takovémto chování učitele spatřovati čin poškozující vážnost stavu učitelského.

Žal. úřad dospěl k svému úsudku na základě skutečnosti, že byl st-l pravoplatným disc. nálezem z 19. září 1923 uznán vinným podle § 22

bodů 1 lit. f) zák. čl. XXVII : 1907 disc. přečinu, jehož se dopustil tím, že byl dne 18. září 1922 v hostinci v úplně opilém stavu a vzbudil veřejné pohoršení. Okolnost tato jest se zřetelem na pravoplatnost uvedeného nálezu disc. bezvadně zjištěna a měl tudíž žal. úřad dostatečný podklad pro toto skutkové zjištění, na které je nss vázán podle § 6 zák. o ss.

Vyslovil-li pak žal. úřad se zřetelem na právní názor shora vyslovený na tomto skutkovém podkladě, že st-li ncpřísluší nárok na mimořádnou drahotní výpomoc, není jeho výrok v odporu s druhým odstavcem § 2 vl. nař. z 22. prosince 1922 č. 380 Sb.

č. 5108.

Učitelstvo: * Učitel veřejné školy národní nemůže se dovolávat plného započtení služební doby odsloužené ve vlastnosti výpomocného učitele bez zkoušky učitelské dospělosti podle § 15 vlád. nař. č. 666/1920.

(Nález ze dne 10. listopadu 1925 č. 22.050.)

Prejudikatura: Boh. 3653 adm.

Věc: Jan S. v H. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o propočítání služební doby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l, odvolávaje se na § 15 vl. nař. č. 666/1920 žádal o zápočet celé služební doby, po kterou působil ve školní službě jako výpomocný učitel, nemaje zkoušky způsobilosti pro obecné školy. Zsr výnosem z 22. května 1924 nevyhověla této žádosti, poněvadž služba výpomocného učitele bez zkoušky dospělosti není co do vzdělání rovnocenná se službou učitelskou, pro kterou jest předepsána zkouška dospělosti. Započítá-li se učitelům, kterým při zkoušce způsobilosti bylo prominuto předložiti vysvědčení dospělosti podle § 16 odst. 2 zák. č. 274/1919 doba dvou roků nepřetržitého působení na veř. škole před zkouškou způsobilosti do služby počáteční, zůstává jim tato doba také při propočítání služ. doby podle zák. č. 222/1920, další dobu této výpomocné služby nelze však započítati z důvodu shora uvedeného.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z tohoto výnosu podané, poukávav na jeho důvody a dodav, že i podle čl. IX zák. č. 251/1922, jehož se st-l ve svém odvolání dovolával, a jenž nabyt účinnosti teprve dne 1. června 1922 (viz čl. XIV) a tudíž se nevztahuje na případ projednávaný, nelze nekvalifikovaným učitelům započítati více než dvě léta z doby, odsloužené bez předepsané kvalifikace.

O stížnosti uvážil nss takto:

St-l dovozuje nárok na započtení celé služební doby, po kterou působil ve školní službě jako výpomocný učitel, nemaje zkoušky způsobilosti, jedině z § 15 vl. nař. č. 666/20. Toto ustanovení jedná — jak je patrné zejména z nadpisu před ním uvedeného — o započtení mimořádné veřejné služby jí na roveň postavené. Přizpůsobí-li se pak zmíněné ustanovení se zřetelem na čl. II. zákona č. 274/1919 na učitelstvo, lze v něm spatřovati jedině ustanovení o započítání služby mimořádné učitelské. Neprávem tudíž dovozuje st-l z § 15 cit. nařízení nárok na započítání učitelské služby, ve které setrval i po zkoušce dospělosti.